

e-com.Ud'A

Número 21

29 de setembre del 2006

Consell editorial

- Univers Bertrana
- Manel Cayetano
- Aleix Dorca
- Carme Espinosa
- Miquel Nicolau
- Josefina Porras

Contacte: butlleti@uda.ad

**Tot destí és arbitrari,
tota decisió està regida
per l'atzar.**

Paul Auster

L'article	1
Editorial	1
L'entrevista	4
Info-Ud'A	6
Agenda	8
Què fem?	9
Flaixos de llengua	10
Parlem?	11
Qui és qui?	13
Postres de músic	14
Perles	16

L'article — Seguretat i *e-learning*

L'augment de l'interès en l'aprenentatge a distància (*e-learning*) en els passats deu anys, fa que hagin aparegut nombrosos estudis de recerca per tal de mesurar els pros i contres d'aquest sistema d'ensenyament-aprenentatge des d'un punt de vista pedagògic (Paulsen, 1995; Saadé, 2006). Hi ha però un aspecte poc estudiat en aquesta àrea, que és la seguretat, actualment, però amb l'ús cada vegada major dels recursos *on-line*, l'escenari està canviant.

(continua a la pàgina següent)

Editorial

La visita de la ministra Meritxell Mateu a la Universitat d'Andorra va servir per informar de les grans línies de la nova llei d'ensenyament superior, que preveu enllestir el ministeri abans de final d'any. La conveniència de crear una nova llei i els seus continguts són dos punts que caldria abordar amb molta calma i amb el màxim consens possible.

La llei d'universitats data del 1997. És una llei molt jove i que ha permès el desenvolupament de la Universitat amb l'autonomia suficient per poder-se consolidar i per poder iniciar nous projectes. És una llei que ha mostrat ser prou oberta per no limitar el desenvolupament de la Universitat i que fixa clarament les funcions i les responsabilitats de la institució. Per tant, no sembla que calgui urgentment una nova llei a curt termini i, a més, en uns moments en què l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES), el procés de Bolonya, està en ple desenvolupament. El 2010 ha de finalitzar la implantació definitiva de l'EEES i fins aquella data caldrà anar adaptant l'ensenyament superior d'Andorra a la nova realitat. Aquesta adaptació, ja s'ha anat desenvolupant a la Universitat i els petits retocs que calgui fer es podrien plantejar per altres vies menys complexes que la redacció d'una nova llei.

Pel que fa als continguts, un dels eixos de la nova proposta és la diferenciació entre l'ensenyament universitari i l'ensenyament professional superior (els DPA). Una diferenciació que, d'altra banda, sempre s'ha tingut clara des de la Universitat, tant pel que fa als continguts específics de cada ensenyament, com per l'orientació pedagògica en la impartició d'aquests continguts. Però la proposta de dissociar físicament la impartició de l'ensenyament professional superior de la Universitat seria un error, que eliminaria un dels encerts

de l'actual sistema públic d'ensenyament superior a Andorra. La Universitat d'Andorra, com a centre que imparteix tot l'ensenyament superior públic del país, permet optimitzar recursos, aprofitar sinergies i facilitar la transició entre l'ensenyament professional superior i l'ensenyament universitari. A més, la impartició dels DPA a la Universitat prestigia la formació professional i ofereix l'oportunitat d'accedir a la universitat als alumnes de l'ensenyament professional. És una experiència que ja té 18 anys i que al llarg d'aquest període ha demostrat la seva bondat i ha donat molt bons resultats. Separar físicament els ensenyaments, a més d'un augment de costos injustificable i d'una duplictat de funcions podria, fins i tot, posar en perill la viabilitat d'alguns DPA i d'algunes diplomatures.

Si la llei finalment veu la llum, cal insistir en la necessitat d'un ampli consens que li atorgui una llarga vida i que garanteixi la necessària autonomia de la institució universitària. També serà bo replantejar-se l'estructura de govern de la Universitat amb la creació d'un òrgan de govern col·legiat de gestió diària i acadèmica (actualment assumit per la Junta acadèmica que és un òrgan purament consultiu), que inclogui les direccions, el rectorat, representants del personal docent, del personal no docent i del l'alumnat. Igualment caldria replantejar-se el procés d'elecció dels directors dels centres i del rector i incloure-hi la via del sufragi universal ponderat, que hauria de permetre la renovació periòdica dels òrgans de govern unipersonals.

Cap llei no és perfecta, però si la imperfecció no limita el correcte funcionament i desenvolupament d'allò que regula, a vegades la prudència és la millor recepta.

L'article

Seguretat i e-learning

(continua de la pàgina anterior)

Diferents autors han abordat la qüestió de la seguretat en entorns e-learning (Furnell et al., 1999; El-Khatib et al., 2003; Weippl, 2005). La majoria d'aquests articles identifiquen que les estructures basades en claus d'accés públiques (PKI) és una tecnologia adequada per proporcionar confidencialitat, autenticitat, i integritat en entorns e-learning.

Aquest article se centra en alguns aspectes que tenen a veure amb les noves necessitats de seguretat en l'ús de l'e-learning, l'article no pretén ser exhaustiu, i només tractarà alguns aspectes que es consideren fonamentals.

Material d'aprenentatge

A mesura que les organitzacions ofereixen cada vegada més, cursos de formació *on-line*, la seguretat esdevé una qüestió crítica, sobretot per allò que concerneix la protecció dels materials d'aprenentatge en front la seva difusió no autoritzada.

Amb l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), la protecció dels materials educatius és més difícil que en els cursos presencials, la qüestió de la protecció d'aquest material se centra en dues àrees principals: detecció i protecció de *copyright* (Wayner, 1997).

La detecció del *copyright* té com a finalitat descobrir activitats no autoritzades de còpia o distribució de materials protegits. Els cursos *on-line* estan dissenyats per ser àmpliament difosos i, per tant, la detecció de *copyright* no sembla un bon mètode per prevenir la distribució no autoritzada del material educatiu.

La protecció del *copyright*, per la seva banda, tracta de dificultar o impossibilitar la còpia dels materials. Yau JCK et al. (2003) descriuen àmpliament diferents tècniques usades amb aquesta finalitat, incloent-hi el xifratge, o la limitació dels drets d'accés a determinats materials.

Cap d'aquestes tècniques no és perfecta, però els autors mencionen que hi ha alguns sistemes que permeten que els participants a un curs *on-line* disposin del material educatiu, alhora que dificulten la creació o distribució de còpies del material a usuaris no autoritzats.

Interacció entre professors i participants

Amb la finalitat de facilitar el procés d'aprenentatge, la interacció a través de la tecnologia ha d'estar garantida. El tipus d'informació que es comparteix, o que s'intercanvia en un curs *on-line*, pot ser de molts diversos tipus, llibres o articles electrònics, guies d'estudi, so i imatges, i una barreja de tots ells usant mitjans com la teleconferència.

Des del punt de vista de la seguretat, apart d'a-

quelles qüestions relacionades amb el material educatiu i comentades en l'apartat anterior, la principal dificultat és la seguretat relacionada amb els sistemes de comunicació i transmissió

Avaluacions i exàmens

Aquest és un dels processos més crítics. Per això hi dedicarem una bona part de l'article.

De forma ideal, l'educació a distància hauria de permetre l'avaluació a distància, però de fet, aquest procés habitualment té lloc de forma presencial, en un lloc determinat, on els alumnes han d'acudir per realitzar els exàmens o proves d'avaluació.

La Universitat Western Reserve ve utilitzant des del curs 2001/2002 un sistema d'avaluació electrònic de forma rutinària. Aquest sistema, permet als alumnes l'accés als exàmens, només durant el període previst, una vegada l'examen ha finalitzat, el sistema puntua les proves realitzades i els estudiants poden disposar de les seves qualificacions en qüestió de deu minuts. L'article diu que el sistema es segur ja que només els usuaris autoritzats poden accedir-hi, però no es dona cap altre detall sobre la seguretat.

Chadwick et al. (2000) han considerat la gestió electrònica del procés d'avaluació, però els seus treballs no contemplen totes les fases necessàries per dur a terme un examen.

Dorca-Josa (2005), per la seva part, contempla totes les etapes necessàries per dur a terme una prova d'avaluació, des de la preparació per part del professor, fins a la revisió final per part de l'alumne i el professor en cas que el primer no estigui d'acord amb la qualificació obtinguda.

El procés d'avaluació, com ja s'ha comentat, contempla diferents fases: creació de l'examen, administració als alumnes, qualificació una vegada completats, i retorn dels resultats obtinguts als interessats. Només en alguns casos, és necessari fer una revisió final, quan l'alumne i el professor no estan d'acord en la puntuació final. Cadascuna d'aquestes fases té uns requeriments de seguretat diferents que es poden resumir com segueix:

Autenticitat: el participant ha d'estar segur que l'examen ha estat proposat pel professor adient, i alhora, el professor ha d'estar segur que les respostes que rep corresponen a un participant vàlid.

Privacitat: el procés de valoració de l'examen hauria de ser cec, per tal de garantir la màxima imparcialitat en la qualificació, però el professor ha d'estar convençut que les respostes que corregeix corresponen a un participant vàlid.

(continua a la pàgina següent)

“Cadascuna de les fases de l'avaluació té uns requeriments de seguretat diferents”

L'article

Seguretat i e-learning

“Les claus d'accés acostumen a estar mal seleccionades, ser fàcilment descodificades i infreqüentment canviades”

(continua de la pàgina anterior)

Correcció: una vegada que l'examen comença, les preguntes no poden ser modificades, per tant, la seva integritat ha d'estar protegida. Igualment, una vegada el temps per respondre l'examen està exhaurit, cap altra resposta pot ser acceptada pel sistema, a més, les respostes, una vegada sotmeses, no poden ser modificades.

Cada participant hauria d'estar autoritzat a presentar un únic examen cada vegada, i finalment, no s'hauria de poder esborrar cap examen presentat, o com a mínim, en cas que es produís aquest fet de forma fortuïta, hauria de poder ser detectat.

Secret: les preguntes de l'examen han de ser secretes fins al moment que és realitzat pels participants, i només els participants autoritzats haurien de poder accedir a la visualització de les preguntes. Les solucions han de romandre secretes fins que la qualificació dels exàmens s'ha publicat. Així mateix, les respostes que cada participant dona a cada pregunta només han de poder ser visualitzades pel propi participant i pel professor. Finalment, cada participant i només ell, ha de tenir accés a la seva qualificació i a cap altra.

Rebut: quan es presenta un examen, el participant ha de rebre un rebut com a prova que, efectivament ha realitzat aquell examen i que ha enviat les respostes.

Detecció de còpia: les possibilitats de còpia durant l'examen han de ser evitades.

Tal com Dorca-Josa (2005) expressa, les interaccions que han de ser supervisades des del punt de vista del procés d'avaluació, inclouen interaccions entre diferents actors: estudiants, professors i l'administrador o gestor del procés, que és l'autoritat central que controla la totalitat del procés, preguntes, respostes, i qualificacions.

Com a resum, podem dir que, la seguretat d'aquest procés requereix la utilització d'un sistema de parell de claus xifrades, que ha d'estar certificada, la qual cosa significa la utilització d'una infraestructura de claus públiques d'accés, tal i com proposa Kamburakis et al. (2005).

A pesar de tot, el sistema comentat amb anterioritat requereix que l'alumne realitzi l'examen en un lloc i en un moment determinat, que generalment és decidit per la institució responsable del curs, però el repte es aconseguir que els participants realitzin els exàmens en el moment que ells mateixos decideixin, des del lloc que desitgin i que obtinguin els resultats de forma immediata.

La possibilitat de realitzar exàmens en entorns web, que permeten que l'alumne realitzi l'examen quan i on vulgui, que es corregeixi i es punteï de forma immediata, amb la utilització de

navegadors corrents, ha estat també abundantment explorada. En tots els casos, el principal inconvenient dels sistemes és la seguretat des del punt de vista tecnològic.

A part de les dificultats tècniques, un dels majors inconvenients en aquest tipus d'exàmens, és com evitar que els alumnes copiïn. La còpia, no pot ser evitada només amb l'ús d'identificació d'usuari o d'estructures PKI. En aquest sentit, Ko & Cheng (2004) van dissenyar un sistema on s'instal·lava una càmera en l'ordinador del participant, que capturava la cara i postures del participant durant l'examen a intervals aleatoris. Les imatges es guarden en una base de dades i poden ésser examinades a posteriori per detectar qualsevol comportament anòmal del participant que pogués suggerir comportament deshonest durant la realització de la prova.

Serveis de suport a l'estudiant

Quan s'utilitza un sistema *on-line* per a la formació, cal garantir que les interaccions entre el professor i l'alumne gaudiran, com a mínim, de les mateixes garanties de confidencialitat que en els cursos presencials. En aquesta àrea, la seguretat fa referència sobretot als sistemes de comunicació i emmagatzematge de la informació del participant.

El tipus d'informació que es transmet i s'emmagatzema en els serveis de suport als participants estan habitualment relacionats amb les qualificacions de les diferents assignatures, així com informació personal en referència a dades biogràfiques i econòmiques. Per tant, informació sensible que cal que estigui adequadament protegida.

Autenticació de l'usuari i seguretat en les transmissions

Aquesta és una necessitat que apareix només en el cas de cursos *on-line*, ja que quan es tracta de cursos presencials, l'autenticació de l'usuari es realitza a través d'identificació física, per exemple amb un document d'identificació com el passaport.

En el nivell més bàsic, es poden usar els mecanismes tradicionals de claus d'accés, però cal tenir en compte que aquest és un sistema de protecció molt feble. Les claus d'accés acostumen a estar mal seleccionades, ser fàcilment descodificades i infreqüentment canviades.

Altres mètodes d'autenticació d'usuaris poden ser les targetes intel·ligents que ofereixen un bon sistema d'emmagatzematge i processament per a la informació personal, però encara son massa cares per poder ser utilitzades de manera generalitzada.

(continua a la pàgina següent)

L'article

Seguretat i e-learning

(continua de la pàgina anterior)

Segui quin sigui el sistema que s'utilitzi, hauria de ser un sistema genèric per a tota la formació *on-line* d'una institució, simple, i a més els usuaris del sistema haurien de reconèixer i acceptar la seva responsabilitat en la utilització del sistema de forma adequada i honesta.

Les signatures digitals poden jugar un paper important en l'àrea de la seguretat. Per exemple, els participants podrien signar el seu treball per provar que efectivament els hi pertany l'autoria, o la institució podria signar els rebuts per provar que l'alumne ha presentat el treball que calia.

Finalment, la protecció que es necessita per a la transmissió de la informació pot ser adequadament garantida amb la utilització de tècniques de xifratge de dades. El xifratge té a veure amb assegurar que només aquells que hi tenen dret, poden accedir a la informació transmesa.

Conclusió

L'interès suscitat en els últims anys per l'e-learning, fa que avui en dia, a més de les qüestions en relació als aspectes pedagògics d'aquest mètode d'aprenentatge, s'estigui plantejant de forma molt seriosa les qüestions relacionades amb la seguretat.

La seguretat en relació a l'e-learning té a veure amb diversos aspectes, com són el control sobre la distribució no autoritzada de materials, la seguretat en les comunicacions i emmagatzematge de informació i l'autenticació de l'usuari.

Un dels reptes pendents per a l'e-learning són els sistemes d'avaluació, que encara avui en dia continuen sent majoritàriament presencials. La seguretat que concerneix els sistemes d'avaluació té a veure amb la creació dels exàmens, el

lliurament als participants, la qualificació de les proves i el retorn d'aquesta qualificació als alumnes i la revisió final quan calgui. Aquest procés presenta dificultats no només a nivell tècnic, també humà, com ja s'ha vist. En aquest cas, per acostar-nos al repte que presenta l'avaluació *on-line* de l'e-learning, caldrà replantejar-se, a més de les qüestions tècniques, noves alternatives a l'avaluació tradicional a través d'exàmens.

Referències

- Chadwick, D., Tassabehji, R. and Young, A., (2000) *Experiences of using a public key infrastructure for the preparation of examination papers* *Computers & Education* 35(1): 1-20
- Dorca-Josa, A., *Cryptographic scheme for secure e-exams*. MSc. Universitat Oberta de Catalunya
- El-Khatib, K., Korba, L., Xu, Y. and Yee, G (2003) *Privacy and security in e-learning*. *International Journal of Distance Education* 1 (4)
- Furnell, S., Bleimann, U., Girsang, J., Rder, H., Sanders, P. and Stengel, I., (1999) *Security considerations in online distance learning* *Proceedings of Euromedia* 99 31-135.
- Kamburakis, G., Rouskas, A. and Gritzalis, S., (2005) *A pki approach for deploying modern secure distributed e-learning and m-learning environments* *Computers & Education*. (Article in press).
- Ko, C. C. and Cheng, C. D., (2004) *Secure Internet examination system based on video monitoring* *Internet Research: Electronic Networking Applications and Policy* 14(1): 48-61.
- Paulsen, M. F. (1995) *The online report on pedagogical techniques for computer-mediated communication*.
- Saadé, R. G., Dennis, K. (2006) *Mediating the impact of technology usage on perceived ease of use by anxiety* *Computer & Education*. (Article on press). Available from: www.elsevier.com/locate/compedu [Accessed on 02.05.06]
- Wayner, P. (1997) *Digital copyright protection*, AP Professional, Boston, MA.
- Weippl, E., (2005) *Security in e-learning* *Advances in Information Security*, Springer Science+Business Media 16.
- Yau, J.C.K., Hui, L.C.K., Cheung, B. and Yiu, S.M. (2003) *eCX: A secure infrastructure for e-course delivery*. *Internet Research: Electronic Networking Applications and Policy*. 13 (2): 116-125.

L'entrevista

Entrevista a Daniel Bastida

Des de l'inici de l'ensenyament superior a Andorra, vostè sempre va defensar la creació d'una universitat pública andorrana. Ara que això és una realitat, la Universitat d'Andorra s'assembla a la que vostè tenia al cap?

Sí. Penso que la creació de la institució *Universitat d'Andorra* ha estat un encert; com una institució que complementava l'oferta dels països veïns, oferint al nostre país algunes alternatives (potser les més estratègiques) de formació universitària i, alhora, constituint la institució a Andorra. El fet de tenir una Universitat pròpia, reconeguda arreu d'Europa (la UdA és membre de la *European University Association*) és un ele-

ment molt positiu per al desenvolupament del país, tant en formació com en recerca.

Referent al model de campus, potser l'ideal hagués estat un campus amb més espai verd a l'entorn a disposició de la comunitat universitària, però en un país petit i amb dificultats per trobar terrenys com el nostre, l'actual model és un compromís força convenient.

La universitat actual, que juga un paper bàsic a l'hora de formar als joves, primer com a persones i després com a professionals, requereix implicació de la iniciativa pública i de la privada. Respecte la pública, com la qualificaria? I la privada?

L'entrevista

Entrevista a Daniel Bastida

La Universitat d'Andorra és una institució pública, és a dir, al servei del país i aquest model era necessari en la seva creació i des de l'inici ha comptat amb el suport institucional (del Consell, del Govern i dels Comuns); però també es va tenir molt clar la importància de la col·laboració del sector privat en el nostre model universitari (de fet s'han establert col·laboracions amb diferents entitats privades). Avui el percentatge en pressupost de la UdA és d'un 70% de finançament del sector públic i d'un 30% d'autofinançament, on està inclòs el sector privat (en els nostres països veïns el percentatge de finançament del sector públic és molt més elevat).

Tornem a la relació amb les institucions públiques. Des de fa uns mesos Govern està treballant en la llei d'ensenyament superior. Tot i que encara no és definitiva sembla que han sorgit algunes discrepàncies amb alguns sectors de la Universitat. Podria fer un breu resum de per on van les intencions de Govern?

El Ministeri responsable de l'ensenyament superior va presentar a la Universitat un projecte per definir un nou marc legislatiu d'ensenyament superior. Des de la UdA es pensa que l'actual marc jurídic vigent (que data dels anys 1997 i 2002) és suficientment actual per adaptar-se a les noves directrius universitàries europees (l'anomenat procés de Bolonya que, a més a més, encara no està completat) i no ha creat mai cap problema.

Un altre dels punts que és molt important per a la Universitat és la integració dins de l'estructura universitària de l'ensenyament universitari i de l'ensenyament professional superior, tal com s'ha estat fent fins ara. Aquesta integració significa una optimització important de recursos (acadèmics, econòmics, ...) i, sobretot, una permeabilitat dels estudiants que poden passar d'un tipus d'ensenyament a l'altre, en funció dels seus resultats (per exemple, una tercera part dels nostres estudiants de formació professional superior han passat a formacions universitàries (i completat). Finalment cal remarcar la molt bona acceptació per part del món empresarial andorrà d'aquestes formacions.

Anem a parlar de temes més acadèmics. El nou campus de la UdA ja funciona des de fa un parell d'anys. Quina valoració faria de la feina feta? Creu que el projecte de la UdA s'està consolidant?

Alguns dels elements més visibles del nou campus són, en primer lloc tenir un lloc de referència física (els locals de la UdA); en segon lloc poder treballar conjuntament (i conjuntant sinèrgies) diferents escoles universitàries; finalment, disposem d'espais més confortables pels

alumnes i pel personal docent i no docent, que faciliten la nostra tasca. Tot això ha contribuït a la consolidació de la Universitat d'Andorra com a institució.

Tenint en compte la tradició d'anar a estudiar fora que, per necessitat, sempre han tingut els estudiants andorrans, què creu que els pot oferir la UdA perquè decideixin no anar-se'n?

Personalment sempre he vist l'oferta de la UdA com a complementària de les ofertes universitàries dels estats veïns i, dins del nou espai d'ensenyament superior europeu, cada cop més es promourà que la formació universitària es realitzi en diferents institucions. Per això la UdA pot, conjuntament amb universitats sobretot d'Espanya i de França, oferir programes de formació conjunts. És a dir, ho veig més com una oportunitat que com una amenaça.

Cal dir que una de les característiques diferenciatives de la UdA és l'ensenyament *personalitzat*, és a dir la relació directa entre alumne i professor i aquest element l'hem de saber continuar mantenint.

Com es presenta el curs acadèmic que acabem de començar?

Molt positiu, amb una dosi de motivació molt elevada de tot el personal. A més a més, la previsió del nombre d'alumnes per a aquest curs és molt satisfactòria (amb un increment previst del 20% respecte l'anys anterior).

Quins són els objectius generals de la UdA per al proper curs acadèmic?

En primer lloc, consolidar-nos com a una institució universitària seriosa, reconeguda, flexible i valorada en el mercat professional (el mercat de treball acull molt favorablement els nostres titulats). En segon lloc, ampliar les ofertes de la UdA: per al 2007-2008 es preveu un nou *batxelor* en ciències de l'educació i nous postgraus adaptats a les necessitats del país (per exemple, un nou postgrau en informàtica i salut).

Com s'imagina la Universitat d'aquí 5 anys? Quines creu que són les possibilitats de desenvolupament/creixement en aquest període? Cap a quins sectors?

Creu que tenim l'oportunitat, però també és la nostra responsabilitat, contribuir al desenvolupament del país i, en aquest sentit, hem d'anticipar-nos a identificar i a oferir formacions que siguin necessàries i estratègiques. Fins ara la UdA ha sabut fer aquest rol i el repte per als propers anys serà continuar desenvolupant aquesta responsabilitat. Sectors com el turisme, el medi ambient, la sostenibilitat, l'educació, la salut, les noves tecnologies segurament seran els prioritaris a desenvolupar.

Info-Ud'A

Inici del curs 2006/2007

El dilluns 4 de setembre, la Universitat d'Andorra va iniciar l'activitat acadèmica amb el nou postgrau en ciències de l'educació a Andorra.

Pel que fa a les formacions reglades, el dilluns 11 de setembre va començar el curs acadèmic per a les diferents formacions de l'Escola d'Informàtica i de Gestió, el 18 de setembre a l'Escola d'Infermeria i el 20 de setembre al Centre d'Estudis Virtuals.

El nombre de matriculats en l'ensenyament reglat a la Universitat d'Andorra augmenta moderadament, amb una tendència a l'estabilitat. Així, aquest curs hi ha 418 estudiants, entre l'Escola d'Informàtica i de Gestió (115), l'Escola d'Infermeria (53) i el Centre d'Estudis Virtuals (250).

Els programes de formació continuada experimenten, en canvi, un creixement important. En xifres, representa una progressió prevista de 321 a 441 estudiants en cursos d'actualització i postgraus, és a dir un increment del 37%.

Globalment es preveu que el nombre d'estudiants a la Universitat d'Andorra creixi aquest any un 20,6%, passant dels 712 del curs anterior als 859 previstos per aquest curs 2006-2007.

Acte d'obertura del curs acadèmic 2006-2007

El 27 d'octubre a les 9 del matí tindrà lloc, a la sala Rocafort del Centre cultural i de congressos lauredià, l'acte d'obertura del curs acadèmic 2006-2007. La lliçó inaugural anirà a càrrec del Sr. Josep Maria Terricabras, membre de l'Institut d'Estudis Catalans i catedràtic de Filosofia a la Universitat de Girona, autor de llibres força coneguts com *Atreix-te a pensar*. Les intervencions musicals estaran a càrrec de Marc Pià, un reconegut pianista andorrà que, entre d'altres, compta al seu currículum amb diversos concerts a la seu de les Nacions Unides a Nova York.

Eleccions dels representants dels alumnes i dels professors al Consell Universitari

En virtut del que estableix l'article 7 apartat 1 de la llei de desenvolupament dels principis bàsics de l'estructura i organització de la Universitat d'Andorra, en data 27 de setembre del 2006 es convoquen eleccions de representants de professors i estudiants al Consell Universitari.

Les votacions se celebraran el 28 de novembre del 2006.

Jornades Universitat-Empresa 2006

Els dies 28 i 29 de setembre es van celebrar, a la sala d'actes de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, les VI Jornades Universitat-Empresa que aquesta edició ha plantejat com a tema *Les tecnologies de la informació i la comunicació i el sistema de salut. Un binomi inseparable*.

Aquestes jornades han estat organitzades per la Universitat d'Andorra, amb la col·laboració del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, del Ministeri d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca, de la Fundació Crèdit Andorrà i del Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA). També han comptat amb el suport de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra i el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (SAAS).

En aquestes VI jornades Universitat-Empresa han participat un total de 110 professionals tant de l'àmbit de la salut, com de les tecnologies de la informació i de les comunicacions.

Aprovació de la càtedra UNESCO de la Universitat d'Andorra

El 6 de setembre es va rebre la notificació de l'aprovació de la càtedra UNESCO *Les tecnologies de la informació: formació i desenvolupament solidari. El cas dels petits estats*, presentada per la Universitat d'Andorra. Properament es farà a París l'acte de signatura de l'acord de constitució de la càtedra entre el director general de la UNESCO, el Sr. Koichiro Matsuura i el rector de la Universitat d'Andorra.

Info-Ud'A

Inici del nou postgrau en ciències de l'educació a Andorra

El dilluns 4 de setembre del 2006 es va iniciar el postgrau en ciències de l'educació a Andorra amb una conferència sobre *La història de l'educació a Andorra*, a càrrec de la Sra. Roser Bastida Areny, ministra d'Educació i Formació Professional. Aquesta primera edició del postgrau, organitzat per la Universitat d'Andorra, amb la col·laboració del Ministeri d'Educació i Formació Professional i el Ministeri d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca, s'inicia amb 55 estudiants matriculats, que s'han dividit en dos grups. Els continguts del postgrau és el mateix en els dos grups però l'enfocament és diferenciat: un grup s'especialitzarà en primera ensenyança i l'altre en segona ensenyança.

Nova incorporació a l'Escola d'Infermeria

A partir del 1 d'octubre s'incorporarà la Sra. Sara Esqué Boldú per cobrir la plaça vacant de professora de l'Escola d'infermeria. La nova professora va ser candidata en l'edicta publicat al BOPA de data 15 de maig del 2005.

Lliurament de títols de la primera edició del curs d'actualització en gestió i administració immobiliària

El dijous 14 de setembre del 2006 va tenir lloc, a l'aula multimèdia de la Universitat d'Andorra, l'acte de lliurament dels diplomes d'aprofitament en gestió i administració immobiliària als estudiants de la segona edició d'aquest programa, organitzat conjuntament per la Universitat d'Andorra i l'Institut Superior d'Estudis, amb la col·laboració del Col·legi Professional d'Agents i Gestors Immobiliaris d'Andorra i el patrocini de BIBM.

Visita del responsable de la càtedra UNESCO de la Universitat de

El 6 de setembre el Sr. Jean-Louis Hermen, responsable de la càtedra i xarxa UNESCO RIIFADEL (*Réseau International en Ingénierie de la Formation Appliquée au Développement Local*) de la *Université des Sciences Sociales Toulouse I* va visitar la Universitat d'Andorra amb la finalitat d'establir possibles col·laboracions entre la càtedra UNESCO de la universitat tolosana i la càtedra de la Universitat d'Andorra acabada d'aprovar per la UNESCO. Es va acordar convocar una reunió durant el mes d'octubre de la càtedra de Tolosa I, la Universitat d'Andorra i altres càtedres UNESCO catalanes, a fi de crear una xarxa internacional que desenvolupi projectes comuns.

Seminari sobre l'aprenentatge del llenguatge escrit

Està previst que del 12 al 14 d'octubre del 2006 es dugui a terme a la Universitat d'Andorra un seminari de 13 hores sobre l'ensenyament del llenguatge escrit als alumnes amb discapacitat intel·lectual, dirigit a estudiants i professionals interessats en la matèria. Aquest programa s'ofereix amb la col·laboració de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell.

Visita informativa de la ministra Mateu

El 13 de juliol la Universitat d'Andorra va rebre la visita de la ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca, la Sra. Meritxell Mateu, que va presentar les línies principals de la nova llei d'ensenyament superior que està preparant el seu ministeri.

Signatura d'un conveni marc amb el Col·legi de metges

El passat dijous 21 de setembre es va signar el conveni marc de col·laboració entre el Col·legi de Metges d'Andorra i la Universitat d'Andorra, on s'estableixen les línies de cooperació entre les dues institucions per al desenvolupament de programes de formació i de recerca en el àmbit de la salut.

Info-Ud'A

Posada en marxa de la gestió acadèmica

Durant el mes de juliol es va posar en explotació la primera versió completa de la gestió acadèmica de la Universitat d'Andorra. En l'actualitat tots els estudiants actius de formació reglada presencial (a excepció dels estudiants de la diplomatura d'informàtica de gestió) i de formació continuada ja poden accedir a la seva informació acadèmica.

Durant les properes setmanes es farà formació per al personal docent i no docent i s'aniran assignant els permisos d'accés per a tothom. A l'àrea *Informacions internes de la Universitat de l'espai UdA* de la intranet ja està disponible la primera versió del manual d'ús de la gestió acadèmica.

Eleccions al Consell editorial del butlletí de la Universitat d'Andorra

L'11 de setembre va acabar el termini per a la presentació de candidatures per al Consell editorial del butlletí de la Universitat d'Andorra. En no haver-se presentat cap candidatura en el termini establert en els estatus del butlletí, s'obre una nova convocatòria de candidatures i una nova data per a les eleccions:

- Dimecres 19 d'octubre: límit per presentar candidatures al Consell editorial
 - Dilluns 23 d'octubre: publicació de les candidatures presentades
 - Dimarts 7 de novembre: eleccions al Consell editorial
-

Participació de la Universitat d'Andorra al congrés Edutec 2006

Del dimecres 20 al divendres 22 de setembre del 2006 va tenir lloc a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona el congrés Edutec 2006 centrat en el tema *l'educació en entorns virtuals: qualitat i efectivitat de l'e-learning*. La Universitat d'Andorra va participar en aquest congrés amb la presentació de la ponència *Assignatures de dret andorrà: experiència interuniversitària d'e-learning en entorns universitaris presencials* i el pòster *Curs d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys: cas pràctic de blended-learning*.

Ponències i participació a congressos

Assignatures de dret andorrà: experiència interuniversitària d'e-learning en entorns universitaris presencials. Montserrat Casalprim, Virginia Larraz, Miquel Nicolau i Betlem Sabrià. Edutec 2006. Tarragona, 20-22 setembre 2006.

Curs d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys: cas pràctic de blended-learning. Montserrat Casalprim, Virginia Larraz, Miquel Nicolau i Betlem Sabrià. Edutec 2006. Tarragona, 20-22 setembre 2006.

Participació d'Aleix Dorca i de Miquel Nicolau a la taula rodona sobre *sistemes de comunicació i seguretat a les Jornades Universitat Empresa* celebrades el 28 i 29 de setembre a Andorra la Vella.

Agenda

6 d'octubre: cafè informatiu

12 a 14 d'octubre: seminari d'actualització en *l'ensenyament del llenguatge escrit als alumnes amb discapacitat intel·lectual*

27 d'octubre: acte d'obertura del curs acadèmic 2006-2007

27, 28 i 29 d'octubre: participació de la Universitat d'Andorra a la Fira d'Andorra la Vella

Què fem?

L'oferta de formacions reglades del Centre d'Estudis Virtuals

El 9 de desembre del 1996, el Govern d'Andorra, en interès de la Universitat d'Andorra encara aleshores no legalment constituïda, va signar un conveni de col·laboració amb la Universitat Oberta de Catalunya amb l'objectiu de facilitar l'accés a la població d'Andorra de formació universitària seguint una metodologia d'aprenentatge virtual.

El 20 d'agost del 1997 es va publicar la llei d'Universitats i es va crear el Centre d'Estudis Virtuals en el marc del qual es començaren a oferir les formacions abans mencionades. El curs 2002-2003 s'inicià l'oferta de formacions universitàries en format semipresencial (on les sessions presencials es complementen amb el seguiment virtual) en col·laboració amb la Universitat Ramon Llull.

L'objectiu del Centre d'Estudis Virtuals és oferir formació universitària de qualitat a la població del país, a través d'Internet i sense limitacions horàries ni necessitats de desplaçaments. Les formacions reglades que s'ofereixen des del Centre d'Estudis Virtuals en col·laboració amb altres universitats donen lloc a una doble titulació, la de la Universitat d'Andorra i la de la universitat col·laboradora.

Amb la creació de la intranet de la Universitat d'Andorra durant l'any 2004, es va disposar d'un entorn virtual d'aprenentatge propi que permetria oferir continguts propis en format virtual. Amb aquesta nova eina el Centre d'Estudis Virtuals començà a treballar en l'*andorranització* dels continguts d'aquelles carreres en les quals això tenia sentit. Fins a l'actualitat s'han ofert quatre assignatures de dret andorrà, en format virtual, que es podria plantejar d'introduir-les com a obligatòries en el pla d'estudis de dret. Actualment són de lliure elecció tant per als estudiants de la Universitat d'Andorra com per als de les universitats col·laboradores. S'està treballant també amb dues assignatures d'educació d'Andorra per als estudis de psicopedagogia, i tres d'economia andorrana per als d'economia i empresa.

Des del Centre de Suport d'Estudis Virtuals s'ofereix un tracte personalitzat a l'estudiant i se li facilita la bibliografia necessària per complementar el seu procés d'aprenentatge. És també en aquest centre on l'estudiant s'examinarà presencialment. L'estudiant disposa d'un professor tutor, coneixedor dels estudis i de les seves sortides professionals a Andorra, que l'assessorarà, l'orientarà i el motivarà al llarg dels estudis, i amb el qual podrà establir trobades presencials al Centre de Suport.

El perfil de l'estudiant del Centre d'Estudis Virtuals és majoritàriament el d'una persona entre 25 i 45 anys, amb responsabilitats professionals i personals que suposen una dedicació parcial als

estudis, i amb possibles aportacions d'estudis previs o d'experiències professionals especialitzades. En aquesta situació el plantejament de finalització dels estudis és a més llarg termini que el d'un estudiant tradicional i l'assessorament d'un tutor al llarg de la carrera permet l'adequació de l'itinerari curricular de l'estudiant a les seves necessitats particulars, professionals i acadèmiques.

En una metodologia d'aprenentatge virtual l'estudiant és el responsable del seu propi procés d'aprenentatge i al mateix temps que va adquirint els coneixements de les diferents matèries del pla d'estudis en el qual està matriculat, adquireix habilitats en l'ús de les noves tecnologies com a eina de comunicació, de treball en equip sense necessitat que els membres que el componen coincideixin en l'espai ni en el temps, i de cerca i selecció d'informació en suport digital. Totes aquestes habilitats actualment són necessàries en l'exercici de qualsevol professió, i és per aquest motiu que aquesta metodologia també suposa un bon complement per a les formacions presencials.

El curs 2006-2007 l'oferta de formacions reglades del Centre d'Estudis Virtuals és :

Primer cicle (diplomatura):

- Administració d'empreses
- Informàtica de gestió
- Informàtica de sistemes
- Multimèdia
- Telecomunicació (especialitat en telemàtica)
- Turisme

Primer i segon cicle (llicenciatura):

- Dret
- Filologia catalana
- Humanitats
- Psicologia

Segon cicle (llicenciatura):

- Administració i direcció d'empreses
- Ciències del treball
- Ciències polítiques i de l'administració
- Comunicació audiovisual
- Documentació
- Enginyeria de telecomunicacions
- Enginyeria informàtica
- Estudis de l'Àsia oriental
- Filologia catalana
- Humanitats
- Investigació i tècniques de mercat
- Psicopedagogia
- Publicitat i relacions públiques

L'evolució del nombre d'estudiants matriculats al centre ha estat creixent des dels seus inicis: dels 52 estudiants matriculats el curs 1997-1998 als 250 estudiants del curs 2005-2006 i que es mantenen en aquest primer semestre del 2006-2007.

Flaixos de llengua

De quina casa ets?

Hi ha preguntes que, com moltes paraules, es van esfumant. Quan era petit i estiejava al poble dels meus padrins, sempre em preguntaven: de quina casa ets? Ara, això de ser el Miquelet de cal Tremendo ja no es porta. Què hi farem...

Potser algú de vosaltres és de casa...

Aern, Agneta, Ansep, Asquerrà, Astudiant, Aurelleta, Banyetes, Barbeta del Pelissé, Becaina, Biscansola, Biscariet, Benefici, Bonetó, Boquica, Cadiraire, Calota, Cama Gros, Cametes, Cansalada, Carrabiné, Carquier, Catalino, Cigarró, Coix, Coletes, Copeta, Cordereta, Cremat, Cuxot, Enrreulat, Espardenyó, Felissó, Fortuna, Fusteret, Fustet, Galoxeta, Garravet, Gat d'Aubinyà, Gavató, Gibra, Gràcies a Déu, Grillaire, Gustí, Janpetit, Jausastre, Joancaup, Josep del Malastibat Lleig, Lleugé, Mangauxa, Mostatxo, Muxellaire, Muxeró, Mya, Nouguet, Nyerro, Olibet, Oncle Petit, Panxut, Palleresó, Parraxa, Passamaner, Pelloinaire, Perevert, Pesquinya, Petitó, Picamal, Pillo, Polit, Pollastre, Pollicó, Popaire, Pu, Punxalà, Pusola, Quelo, Quim del Rufó, Ramon Bundancia, Ramonguier, Rauquet, Remendó, Rodolaina, Rosa de l'Estrella, Roseta del Senzill, Saboiano, Saginasses, Sabisà, Sintet del Tresà, Seferino, Siscona, Som, Sucarà, Tintaina, Tita, Toni del Forn, Trenella, Tresdiners, Trist, Trapaulos, Trastet, Tules, Turullà, Tut, Ventureta, Viciat, Visa, Voirant, Xarret, Xaupera, Xep, Xicós, Xinxonaire, Xixa, Xixola, Xurrina, Xuxà, etc.

Si no teniu *casa*, podeu visitar la web www.elforat.net/generadors/pages. Sabreu el vostre nom de pàgès i potser us adjudicaran una casa. A tall d'exemple, el president de Veneçuela en realitat és el Joanot de cal Vidrier i el dels Estats Units no és el diable, sinó el Bernat de les Favés.

De cases, n'hi ha moltes. De **camp** o de **pagès**, **pairal**, **bressol**, **de canvis**, **de joc**, **de l'almoïna**, **de convalescència**, **de banys**, **de bojós** (manicomi), **de caritat**, **de correcció** (reformatori) **mortuòria**, **de misericòrdia**, **d'abelles**. (Per cert: també tenen casa els cargols i les tortugues.) Sortosament, algunes d'aquestes cases han quedat en desús, com també ja no se sent a dir la **casa de correus**, la

casa de telèfons, la **casa de les comèdies** (el teatre), la **casa d'innocents** (manicomi) i la **casa d'infants exposits** (on es recollia els nens bords). I no sé si a part del capellà quan dóna la benvinguda hi ha algú que es refereixi a l'església com la **casa del Senyor**.

Nosaltres en tenim de ben nostrades, de cases, com la **Casa de la Vall** i les **cases comunes**, però no tenim, almenys oficialment, **cases de barrets** (també anomenades **de maturranques**, **de tolerància** –sí, sí–, etc.).

A molts pobles (a la Seu, per exemple), hi ha les anomenades **cases barates**, que van aparèixer a la segona meitat del segle XIX als països de gran desenvolupament industrial.

I ja en el món figuratiu, no és recomanable començar la **casa per la teulada** (fer les coses al revés) perquè al final et pot caure la **casa al damunt** (no trobar-s'hi bé) i **ser l'hereu de la casa cremada** (ser el fill d'una casa arruïnada). És clar que és pitjor **no tenir casa ni alberg** (ser molt pobre).

És una veritat **com una casa** (una gran veritat) que hi ha molta gent que **tira la casa per la finestra** (gastar molt en una festa, per exemple) i no **fa casa** (estalviar).

També hi ha persones que són de **bona casa** (família rica); d'altres que són **molt de casa** (s'hi troben bé); n'hi ha que **són com de casa** (com de la família) i a algunes els agrada **anar vestides d'estar per casa** (d'una manera senzilla, descurada), que no és el mateix que una **idea d'estar per casa** (sense valor, negligent, de pa sucats amb oli).

Si no en tenim prou amb tanta casa, també tenim **cal** (contracció del mot ca –casa– i l'article el) i **can** (ca i en), que ens proporcionen locucions una mica *desastroses*. Per exemple: "Com que **ca l'Andreuet** era **can pixa** (un desgavell), tota la seva fortuna se'n va anar a **can Pistras** (a la perdició)." I un altre **can**:

*Fa relativament pocs anys, l'edifici governamental [d'Andorra] era **can seixanta** i qualsevol intrús podia accedir sense cap control físic al despatx del cap de Govern, o, estratègicament emboscats a l'hora de plegar el personal, podia quedar-se a la casa amb les mans lliures per cometre qualsevol malifeta.* (Àlvar Valls, «Arriba la intel·ligència nacional». El Periòdic d'Andorra).

Marc Cortès
Servei de política lingüística
Govern d'Andorra

Parlem?

El darrer pastor de Segudet

Quan tot just el sol clapeja les terres del Casamanya, i el rierol de Segudet llisca silenciosament entre falgueres, freixes i bessos, l'Evaristo engega el seu ramat. Tot són sorolls, crits de pastor, xiulets, lladrucs de gossos, bels d'ovelles, olors, nervis, alerta... i centenars de caps de bestiar es comencen a bellugar. Pugen a pasturar a les valls altes on esperen grans prats d'herba tendra, perquè la de la plana ja és seca. Les ovelles ho saben, els pastors també.

I així, obeint un ritme anyal, aquest tràfec amunt i avall cada primavera i cada tardor és rememorat per l'Evaristo.

L'Evaristo és el darrer pastor de Segudet. És un home que té un ramat d'anys. No és gaire alt, d'espatlles encorbades, duu una boina que li menja un front llaurat. Amb una burilla de cigar entre els llavis; i uns ulls clars, vius, i plens de vivències. És un home solitari, com tots els pastors. Sol, amb els seus dos gossos fidels i actius: el Bobi i el Blac.

Ell, l'Evaristo, és la tradició, ell és l'esperit del passat.

Avui, l'Evaristo, malgrat els dolors que assetgen un cos baldat per nits a la serena i per dies de pluja, continua disposant d'un petit ramat de dotze ovelles i sis cabres. Diu que és la seva distracció; però, en el fons, és una mena de fal·lera pueril que ja forma part de la seva vida. Ara ja no puja a la muntanya, el seu escenari són els voltants de la Casa Blanca, el roc del Remugar, la Creu de Noral, la Muntada, i poca cosa més. Ara, també va lleuger d'equipatge, no necessita ni el morral, ni la gaiata, ni els socs; tan sols un bastó i un paraigua.

De bon matí ja és a Segudet, el seu ramat l'espera amb impaciència. Efectivament, sovint, es pot albirar una petita silueta dalt del roc del

Remugar: és ell, que jau i alhora guaita com peix el seu bestiar. Als seus peus s'estén la Vall d'Ordino, l'observa amb una certa melangia en veure que per tot arreu broten estructures de ferro: sinònim, segons ell, d'un progrés que ja és imparable.

L'Evaristo no té pressa, ni tampoc no tem les inclemències de la natura. Tant si plou com si fa vent o llampega, ell és fidel al seu bestiar. És un home de poques paraules, però té molts gestos de tendresa envers els seus animals.

Diu, que abans tot era diferent, hi havia un silenci que ara no existeix, era un silenci antic. També diu que el paisatge ha canviat i que l'activitat de pastor no és un ofici tan anacrònic i inútil com es pensa, tampoc s'hauria de prescindir d'una activitat que ajuda a mantenir netes les muntanyes. En altres paraules, comenta: com podrà subsistir un turisme sense el paisatge creat per la ramaderia?

Al primer foscant, quan el sol ja fa estona que ha declinat, l'Evaristo, resseguint el camí de Segudet, amb petjades insegures, recull el seu bestiar i el tanca al corral. I així dia rere dia, l'Evaristo brega, embadalit en el seu humil ofici i aliè a tota contesa, doncs només pensa a tenir cura del seu ramat.

Els qui l'envolten es demanen: qui el pot privar de continuar amb aquest vell ofici de pastor?

Els qui el coneixem ens serà difícil prescindir, algun dia, de la seva presència, perquè ell és la memòria d'un poble els orígens del qual no hem d'oblidar.

Josefina Porras

Els primers dies a la Universitat

El món de la docència, un món fascinant. Per a mi un repte professional que ara tinc l'oportunitat de desenvolupar, continuant exercint la meva estimada professió, ser infermera.

Fins ara estava com a professora col·laboradora, en canvi ara he tingut l'ocasió de canviar d'esglaió i formar part de l'equip docent d'aquesta universitat. Començo una nova etapa dins la meua carrera professional. El saber transmetre informació, tasca ben complexa, però que

espero aconseguir amb el temps i dedicació personal.

Tinc com a objectiu complir les expectatives universitàries, tot gaudint del món docent, formant nous professionals de la salut, i gaudint del bon ambient que es respira aquí, a la Universitat d'Andorra.

Una professora.

Sara Esqué

Parlem?

A propòsit de Salvador...

Aquest cap de setmana he anat a veure la pel·lícula *Salvador*. És una pel·lícula d'una factura impecable, l'ambientació, la música, la fotografia, els actors... No en va ha estat preseleccionada per anar a competir per als premis Oscar.

Però deixant de banda els aspectes estrictament cinèfils, la pel·lícula ofereix una oportunitat imillorable per a la reflexió.

Les imatges ens enfronten amb una realitat no tan llunyana de la injustícia en la que vivia el nostre país veí. El procés al que és sotmès en Salvador Puig Antich revela els aspectes més sòrdids del final d'una dictadura ara ja massa llunyana perquè la majoria dels que llegiu aquest butlletí us en pugueu recordar, amb prou feines ho recordo jo mateixa!

Però a part d'això, la pel·lícula em porta al cap també una altra realitat, un món on les persones, joves i no tan joves, i sobretot els universitaris pensaven que hi havia, potser, coses que eren com a mínim tan importants com assistir a una classe o treure una bona nota. La pel·lícula em porta a aquell món on els joves eren idealis-

tes, capaços de fer qualsevol cosa per canviar un món que els semblava injust.

No vull dir que en Salvador sigui el millor exemple per als joves d'avui en dia, no estic a favor de la violència de cap tipus i per part de ningú, independentment de la seva filiació política, religiosa o el que sigui, però tampoc estic a favor de l'apatia perversa que omple en l'actualitat les nostres aules universitàries, no solament amb estudiants, també amb professors incapaçs de fer res, tots plegats, que no tingui a veure amb el nostre petit viure dia a dia.

Senyores i senyors! hi ha vida fora de les nostres pròpies i peremptòries necessitats de *petit-burgesos-acomodats* que anem de *neo-tirats* per aquest món, fent cas només d'allò que ens afecta de manera directa i exclusiva!

(Ja sé que aquesta última frase és provocativa, però no espero cap resposta o reacció. Allò de l'apatia que comentava...)

Carme Espinosa

...i després del biquini què?

El mes de setembre se'ns fa molt dur a tots tornar després de les vacances, el retorn al *cole*, el retorn als llocs de treball, el retorn a la rutina, retorn a l'estrès, als nervis, a la feina pendent, als temes que no acaben de sortir com voldríem, el retorn del fred... és el mes de tots els retorns negatius. I jo em pregunto si el fons del problema és l'estat anímic de les persones o l'obligatorietat de tornar a unes feines amb jornades cada vegada més llargues, ritmes més angoixants, desplaçaments més llunyans i sous cada vegada més minsos en relació amb el cost dels mitjans per viure.

Dóna la sensació que els mesos d'estiu han quedat molt lluny, els dies llargs en els que tenim temps de fer coses importants: passejar, estar amb els amics, amb la família, sortir de festa, viatjar...els mesos de calor, de vacances, de desconexió, de gaudir del temps lliure, són els mesos de tenir temps per a tot i per a tothom...

Però no per a tothom aquest retorn és vist en clau negativa hi ha qui ho veu positivament. Una companya l'altre dia em comentava que per a ella és el retorn a l'organització: és quan sap amb certesa on està cadascú de la seva família (a l'estiu és més difícil d'encertar-ho), és quan

deixes de fer i desfer maletes tant sovint (durant la setmana en un lloc, al cap de setmana en un altre, necesser amunt, necesser avall) a no ser que la teva feina requereixi el viatjar constantment.

I recordeu els bons propòsits que ens fèiem a l'inici del bon temps, on estan? Ens havíem d'aprimar per posar-nos el biquini, beure molts líquids, menjar amanides, verdures, fer exercici físic per estar en forma... A la televisió ens bombardejaven amb espots de tota mena en referència a la silueta, a la imatge corporal, al bon temps...

I ara, després del biquini, què?

Bé ara tenim tota l'onada d'espots publicitaris sobre col·leccionables cursis i horteres, algú els ha arribat a completar mai fins al final?

Doncs jo estic decidida a continuar amb els bons propòsits de l'inici de l'estiu i si cap afegir-ne de nous, n'estic convençuda i vull ser constant!!!

Ja us explicaré...

Montserrat Aldomà

Qui és qui?

Reconeixeu la persona amb aquest perfil?

1- Si naufraguéssiu en una illa deserta, a qui us agradaria trobar?

La meva família.

2- Digueu-nos dues coses (materials) de les quals no podríeu prescindir en la vostra vida quotidiana

Mòbil i cotxe.

3- Quina és la vostra virtut més gran?

Sinceritat.

4- Quin és el vostre major defecte confesable?

Poca paciència.

5- Quin és l'últim llibre (pel·lícula) que heu llegit (vist)?

Tor. Tretze cases i tres morts.

6- Què és el que més us agrada de treballar a la UdA?

L'ambient de treball.

7- Digueu-nos una cosa que canviàrieu de la UdA

La pàgina web de la Universitat.

Solució al *Qui és qui?* del mes anterior: Montserrat Aldomà

Postres de música

Criptoaritmètica

La criptoaritmètica consisteix en reemplaçar les xifres per lletres en la transcripció d'una operació aritmètica clàssica. El problema consisteix en trobar les xifres que corresponen a cada lletra tenint en compte que la primera lletra mai pot ser zero

$$A B C + A B C + A B C = B B B$$

Multiplicació:

$$\begin{array}{r}
 \begin{array}{ccc} \boxed{5} & \boxed{} & \boxed{5} \\ & \times & \boxed{5} \end{array} \\
 \hline
 \begin{array}{cccc} \boxed{} & \boxed{5} & \boxed{} & \boxed{} \\ \boxed{} & \boxed{5} & \boxed{7} & \boxed{} \\ \hline \boxed{} & \boxed{7} & \boxed{} & \boxed{} & \boxed{5} \end{array}
 \end{array}$$

Florenci Pla Altisent

Solucions del mes anterior:

Criptoaritmètica:

$$UN + DOS \neq TRES$$

Com que T no pot ser zero, només pot tenir de valor 1. Així tenim que T=1. T=1 implica que D=9 i que en sumar les desenes (U + O) obtinguem un valor més gran o igual que 10. Això fa que R=0.

També podem observar que per tal que N+S=S, cal que N=0. Això fa que tinguem que N=0 i R=0, la qual cosa és impossible, el que fa que puguem dir que UN+DOS ≠ TRES

Multiplicació:

$$\begin{array}{r}
 \begin{array}{ccc} \boxed{3} & \boxed{9} & \boxed{8} \\ & \times & \boxed{8} \end{array} \\
 \hline
 \begin{array}{cccc} \boxed{} & \boxed{7} & \boxed{} & \boxed{} \\ \boxed{} & \boxed{1} & \boxed{8} & \boxed{} \\ \hline \boxed{3} & \boxed{4} & \boxed{6} & \boxed{2} & \boxed{6} \end{array}
 \end{array}$$

Florenci Pla Altisent

Postres de música

Recepta de cuina

Truita de pa amb tomàquet

Ingredients:

Ous
Pa de pagès
Pernil
Tomàquet madur
Oli

Elaboració:

Tallarem una llesca de pa de pagès d'uns 2cm de gruix (el pa és millor que no sigui del dia), retirarem la crosta, que reservarem, per quedar-nos amb la molla que sucarem amb tomàquet per les dues bandes.

Batrem enèrgicament els ous i quan estiguin ben batuts hi afegirem el pa amb tomàquet tallat a daus i ho barrejarem.

En una paella ficarem oli d'oliva, just que cobreixi el fons de la paella, i quan estigui calent hi afegirem els talls de pernil i la crosta de la llesca de pa. Ho deixarem coure fins que quedi agafi un color daurat. Una vegada cuit ho reservem.

En aquest oli, que s'haurà aromatitzat amb el pernil, hi tirarem la barreja de l'ou amb els daus de pa amb tomàquet. Deixarem que es cogui per un dels costats, quan estigui cuit d'un costat la girarem amb un tomba truites i el courem per l'altre (el nivell de cocció és a gust del consumidor).

Una vegada feta la truita la posarem al plat amb els encenalls de pernil fregit pel damunt de la truita i al costat del plat hi ficarem la crosta del pa fregida.

Bon profit!!

Florenci Pla Altisent

Recomanacions literàries

La verdadera historia del club Bilderberg.

Daniel Estulin.

Editorial Bronce. Novena

Juliol 2006.

Qui manega els fils del món?

Imageneu un club on els més importants presidents, primers ministres i banquers del món es reuneixen, on a més està present la reialesa per tal d'assegurar que tothom es portarà bé, on la gent poderosa, responsable de començar les guerres, influenciar en els mercats i dictar les seves ordres a Europa, diu allò que mai no gosaria dir en públic.

Daniel Estulin, de nacionalitat rusa/canadenca, que fa nou anys que viu a Espanya, és un expert en comunicació internacionalment reconegut, autor de quatre llibres sobre comunicació. Entre els seus clients es troben empreses com BP, KPMG, Walt Disney Co., Iberia, o telefónica. És guanyador de tres premis de recerca als EUA i Canadà. Actualment és internacionalment reconegut, per ser el millor expert en el Club Bilderberg, activitat que, segons ell ha fet que hagi de viure ocult, ja que tem per la integritat de la seva vida.

El Club Bilderberg és una societat creada l'any 1954 a Holanda, que pren el seu nom de l'hotel

on es va celebrar aquella primera reunió. Els seus membres, tots ells persones molt influents i poderoses d'Europa, Nord Amèrica o Canadà, es reuneixen de manera secreta una vegada a l'any, sota unes extraordinàries mesures de seguretat, en algun lloc exclusiu d'Europa o Amèrica del Nord. L'última reunió va tenir lloc a Canadà el juny passat.

Segons Estulin, el Club Bilderberg està format per socialistes fabianos, és a dir, partidaris entusiastes d'un ordre mundial únic.

És aquesta conspiració universal real com defensa Estulin i altres periodistes reconeguts?

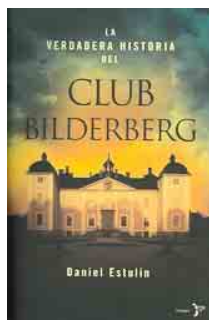
<http://news.bbc.co.uk/1/hi/magazine/3773019.stm>

O bé aquesta història és el resultat d'una ment malaltissa que només pretén donar ales a l'extrema dreta mundial més recalcitrant?

<http://www.adl.org/rumors/bilderberg.aspx>

Mentrestant, Estulin publica a Espanya el seu segon llibre sobre el Club Bilderberg: *Los secretos del Club Bilderberg*. Promet ser, com a mínim, tan provocador com el primer.

Carme Espinosa

Postres de música

Recomanacions literàries

El señor de los ladrones
Cornelia Funke
Destino
Barcelona, 2002

Cornelia Funke, Dorsten (Alemanya), està considerada una de les escriptores més brillants de la literatura actual per a nens i joves. Els seus llibres han rebut molts premis i han estat traduïts a una gran quantitat d'idiomes.

Podem destacar: *Cor de tinta*, *Sang de tinta*, *El Cavaller del drac*, *Potilla y el ladrón de Gorros* i *El senyor dels lladres*.

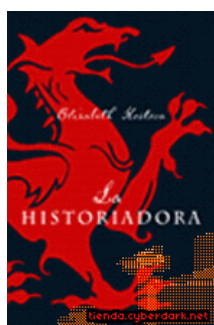
En aquest últim ens narra les aventures de dos germans orfes, Pròsper i Bonifaci, que influenciats pels records que una mare enamorada de Venècia els va inculcar de petits, viatjaran a aquella ciutat tot fugint de la seva tia materna que els vol separar.

Allà una banda de nens orfes els acollirà i això serà l'inici d'una sèrie d'aventures que els portarà darrera la pista d'uns cavallets desapareguts misteriosament fa molts anys i que amaguen un enorme secret pel qual un misteriós personatge està disposat a pagar molts diners.

Els joves orfes hauran d'aprendre, per ells mateixos, conceptes com l'amistat, la confiança, la traïció, etc, en un món pensat perquè els nens visquin protegits pels seus pares.

L'escriptora aconsegueix donar un ritme trepidant a la novel·la que fa que quasi la puguem considerar com a policíaca. Encara que està escrita per a joves la seva lectura es amena i molt recomanable per a adults, ja que els valors que defensa no tenen edat.

Manuel Cayetano Vieitez

La Historiadora
Elisabeth Kostova
Umbriel Editores
Barcelona, 2005

La troballa d'un misteriós llibre juntament amb la recerca del seu director de tesi, desaparegut en estranyes circumstàncies, empenyerà en Paul a visitar una gran quantitat de països europeus en el quals, i cada vegada amb més força, l'ombra terrorífica del mite de Dràcula l'anirà envoltant.

Aquest periple el portarà a països tan diferents com Turquia, Romania, Bulgària, França, on haurà d'investigar antics pergamins en biblioteques oblidades, visitar tombes en esglésies ocultes, cercar castells derruïts en pobles perduts en mig de les muntanyes, etc.

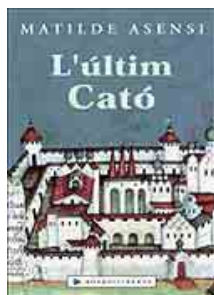
En aquestes visites no exemptes de perill trobarà la col·laboració d'estranyos personatges, com

una antiga ordre militar turca, la missió de la qual és destruir Dràcula, la d'una misteriosa antropòloga, i l'oposició d'altres, que faran que la seva vida estigui constantment en perill.

Amb el pas del temps aquesta llarga recerca, implicarà la seva filla Helen que haurà d'utilitzar tots els coneixements que el seu pare li ha anat ensenyant al llarg del temps pel salvar-la d'un destí més terrorífic que la pròpia mort.

Elisabeth Kostova aconsegueix que una novel·la que inicialment es podria catalogar dins del gènere de terror, per la seva temàtica, es converteixi en un compendi de gèneres (viatges, d'investigació, històrica, d'amor, etc) que enganxa al lector i que el portarà a sentir-se un viatger més pels diversos racons on es desenvolupa l'acció.

Manuel Cayetano Vieitez

L'últim Cató
Matilde Asensi
Plaza & Janés Editores S.A
Barcelona, 2004

Matilde Asensi és una periodista i escriptora alacantina que s'ha donat a conèixer pels seus llibres *El saló d'àmbar*, *Iacobus* i *L'últim Cató*.

L'últim Cató planteja a Ottavia, una monja paleògrafa de gran prestigi internacional, al professor Boswell, arqueòleg alexandri, i al capità de la Guàrdia Suïssa, un repte de gran interès pel Vaticà.

El llibre comença quan Ottavia, una monja que es dedica exclusivament a la seva feina en l'arxiu secret del Vaticà, li donen l'ordre que descifri uns tatuatges que apareixen en un etiop trobat mort. Un cop resolt, li diuen que continui amb la seva feina sense fer preguntes, i en una visita a

la seva ciutat natal, descobreix qui era aquell personatge dels tatuatges. Intentant esbrinar una mica més es veurà ficada en la investigació que està duent el Sr. Glauser-Roist de les desaparicions de les relíquies d'esglésies d'arreu del món, i com una obra escrita al segle XIV és la clau per aconseguir-ho.

Seguint el llibre de *la Divina Comèdia*, els nostres amics han de posar constantment en perill la seva vida per poder resoldre l'enigma i passar per set proves en set ciutats diferents amb el temps en contra.

És un llibre ple d'emocions, d'intriga i de sentiments que recomano a tothom. La història està escrita en primera persona i això fa que a l'hora de llegir t'endinsis de tal manera que sembli que tot li passi a un mateix.

Lupe Pérez Martinez

Perles

A l'estiu tota cuca viu

Viure a la muntanya o en plena natura té els seus grans avantatges: l'aire que respirem és puríssim, fresc i viu; el silenci és un regal i tota la natura traspua bellesa; però, també, té els seus inconvenients, i mai més ben dit allò de: *a l'estiu tota cuca viu*.

Certament, és a l'estiu on t'adones que el rellotge biològic de la natura ha reprès el seu tic-tac, i te n'adones que no ets l'únic ésser i que milers d'espècies desperten del seu somni hivernal.

I quin és doncs l'inconvenient?

Senzillament: totes les petites bestioles, que d'una manera intrèpida s'aventuren a introduir-se en els teus dominis a través d'esclletxes, finestres o altres forats.

Val la pena dir, que una de les majors delícies de l'estiu és anar, havent dinat, a jaure una estona. I és en aquella lenta fugida a perdre el món de vista, on encara es mantenen lúcides dues o tres sensacions precises, que percep un murmur i o un brunzit llunyà per després sentir un pessigolleig just a la punta del nas. Un pessigolleig, que esdevé persistent, enutjós i molest. En un primer moment, amb indolència, aixequés una mà

per espantar l'intrús o intrusa que furga en els orificis del teu nas, i tornes a ensopir-te en aquella dolça letargia. No han passat ni cinc minuts quan es torna a oir el voleteig i el zum-zum impertinent. Llavors, amb gran esforç i molta mandra, les parpelles s'obren i, així com de reüll, veus la intrusa indomable i esquifida mosca tornar a planar aquesta vegada en la galta, fent el seu típic pessigolleig. Simultàniament, ens mirem de fit a fit, aleteja, fa una pirueta i aixeca el vol per de nou planar en l'altra galta. Aleshores, el semblant de la cara et canvia instantàniament, passant d'una placidesa a un rampell irat; l'espantes amb un brusc moviment de cap i maldes per sacrificar-la, però, la indomable és ràpida, astuta i àgil; i molt graciosament reprèn el seu vol intrèpid.

Així doncs, intentes, endebades, retrobar el somieig, quan el zum-zum de nou contraataca. Definitivament, desisteixes de jaure una estona.

Avui és el tercer dia que una mosca petulant i ximple m'importuna, demà ens tornarem a veure les cares i potser l'anihilaré i acabaré fent la tan anhelada becaina d'estiu.

Josefina Porras

La foto

Vall d'Incles

Aleix Dorca

Voleu rebre
l'e-com.Ud'A?

Us hi podeu subscriure enviant un missatge a l'adreça electrònica butlleti@uda.ad. No oblideu d'indicar la vostra adreça electrònica.